

Sygn. akt VI Ka 426/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Tekieli (spr.)

Sędziowie SSO Klara Łukaszevska SSO Barbara Żukowska

Protokolant Małgorzata Pindral

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Lesława Kwapiszewskiego

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2013r.

sprawy **M. M.**

oskarżonego z art. 178a§2 w zw. z art. 91§1 kk

z powodu apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Bolesławcu

z dnia 11 czerwca 2013 r. sygn. akt II K 188/13

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego M. M. w ten sposób, że na podstawie art. 69§1 kk i art. 70§1 pkt 2 kk wykonanie orzeczonej kary grzywny warunkowo zawiesza na okres próby 1 (jednego) roku;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. G. kwotę 516,60 zł w tym 96,60 zł podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

IV. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 426/13

UZASADNIENIE

M. M. oskarżony był o to, że w okresie od 03.01.2013 r. do 05.02.2013 r. w B. na ul. (...) oraz w miejscowości O., w krótkim odstępie czasu działając w warunkach ciągu przestępstw:

a) w dniu 03.01.2013 r. w B. na ul. (...) kierował rowerem po drodze publicznej będąc w stanie nietrzeźwości o, 26 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

b) w dniu 5 lutego 2013 r. w miejscowości O. powiatu (...), kierował rowerem po drodze publicznej będąc w stanie nietrzeźwości I badanie o, 42 mg/l, II badanie o, 46 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. o czyn z art. 178a § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Bolesławcu wyrokiem z dnia 11 czerwca 20123 r. w sprawie o sygn. IIK 188/13:

1. uznał oskarżonego M. M. za winnego popełnienia ciągu przestępstw, opisanego w części wstępnej wyroku, tj. z art. 178a § 2 kk i za to na podstawie art. 178a § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzył mu karę grzywny w ilości 50 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych,
2. na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia rowerów w ruchu lądowym na okres 1 roku,
3. na podstawie art. 29 prawa o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. G. kwotę 841, 32 złotych tytułem kosztów nieopłaconej obrony z urzędu wraz z podatkiem od towarów i usług,
4. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku złożył obrońca oskarżonego, który zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania, mającą istotny wpływ na treść wyroku, a polegającą na naruszeniu dyspozycji art. 201 kpk to jest nieprawidłowym przyjęciu przez Sąd, że złożona w sprawie opinia sądowo – psychiatryczna jest jasna, pełna i nie zachodzą w niej sprzeczności, zatem nie jest konieczne ponowne wzywanie biegłych lub powoływanie innych, czego konsekwencją były błędne ustalenia faktyczne, podczas gdy wnioski opinii budzą duże zastrzeżenia co do trafności w porównaniu z widocznym prima facie zachowaniem oskarżonego M. M., które wyraża się w tym, że oskarżony jest całkowicie nieporadny, nie rozumie artykułowanych do niego pytań, nie pojmuje bezprawności swojego zachowania ani faktu uzależnienia od alkoholu, jak również we wnioskach opinii pojawia się niewyjaśnione i nierozwinięte pojęcie „cech ograniczonego uszkodzenia centralnego układu nerwowego”, które zostało zaobserwowane u oskarżonego i skutkuje brakiem samodzielnej realizacji obrony, jednakże biegli w ogóle nie objaśnili, czym oraz jakie niesie konsekwencje owa ułomność,
2. obrazę przepisów postępowania, mającą istotny wpływ na treść wyroku, a polegającą na naruszeniu dyspozycji art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk w postaci oparcia ustaleń tylko na części zebranego w sprawie materiału dowodowego i braku wnikliwej oceny tegoż materiału, czego konsekwencją są błędne ustalenia faktyczne polegające na tym, że Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego w części, w której oskarżony przyznaje się do kierowania rowerem w stanie nietrzeźwości oraz stwierdził, że M. M. był świadomy tego, iż kieruje rowerem pod wpływem alkoholu, a jego sprawność intelektualna pozwalała mu na rozpoznanie bezprawności czynu, podczas gdy oskarżony nie przyznał się do zarzucanych mu czynów oraz zupełnie nie rozumie wagi i znaczenia zarzucanych mu czynów, co zostało potwierdzone w wyjaśnieniach M. M. złożonych przed Sądem na rozprawie w dniu 11 czerwca 2013 r. oraz w postępowaniu przygotowawczym w toku przesłuchiwania podejrzanego w dniu 13 marca 2013 r., jak również wynika z całokształtu zachowania, sposobu składania wyjaśnień i udzielania odpowiedzi przez oskarżonego w toku całego procesu.

Stawiając powyższe zarzuty obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego

Ewentualnie wniósł o:

1. zmianę wyroku poprzez warunkowe umorzenie postępowania wobec oskarżonego na okres 2 lat próby z orzeczeniem obowiązku powstrzymywania się od nadużywania alkoholu,

na wypadek nieprzeprowadzenia przez Sąd Odwoławczy postępowania dowodowego w przedmiocie opinii uzupełniającej wniósł o:

2. uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i z uwagi na powyższe przekazanie sprawy celem ponownego rozpoznania do Sądu Rejonowego w Bolesławcu.

Obrońca wniósł również o zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adwokat M. G. kosztów nieopłaconej w całości ani w części pomocy prawnej udzielonej z urzędu według norm przypisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja co do zasady nie zasługuje na uwzględnienie, niemniej Sąd Odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w zakresie orzeczonej kary z powodów wskazywanych poniżej.

Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do uwzględnienia podniesionych zarzutów obrazy przepisów postępowania. Z akt sprawy wynika że (...)– letni obecnie oskarżony M. M.wielokrotnie przebywał na leczeniu w Szpitalu dla Nerwowo i Psychicznie Chorych w B.z rozpoznaniem zaburzeń osobowości i zachowania na podłożu organicznym (k.14 – 18). Niemniej z pisemnej opinii sądowo – psychiatrycznej lekarzy psychiatrów z tegoż szpitala W.D.i J. M.jednoznacznie wynika, że stwierdzone u oskarżonego organiczne zaburzenia osobowości nie mają znaczenia orzeczniczego w niniejszej sprawie, nie ma także podstaw do rozpoznania u niego patologicznego upojenia alkoholem. Biegli w konkluzji jednoznacznie i stanowczo stwierdzają że M. M.nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo, tempore criminis nie miał zniesionej ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozumienia znaczenia zarzucanych czynów ani pokierowania swoim postępowaniem.(k.24 – 25). Opinia powyższa nie jest obszerna, nie jest jednak - w ocenie Sądu Okręgowego – niepełna czy niejasna, przeciwnie zawarte w niej wnioski są jasne i stanowcze. Nie znajdowało zdaniem Sądu Okręgowego potrzeby dodatkowego wyjaśnienia pojęcie stwierdzonych u oskarżonego „cech organicznego uszkodzenia centralnego układu nerwowego” skoro przypadłość ta pozostawała bez znaczenia orzeczniczego. Fakt iż jednocześnie biegli stwierdzili, że oskarżony nie może samodzielnie realizować obrony nie jest sam w sobie sprzeczny z pozostałymi wnioskami opinii, pozwala natomiast korzystać z pomocy obrońcy z urzędu na całym etapie postępowania i tym samym realizować prawo do obrony. Z akt sprawy – wbrew sugestiom skarżącego - nie wynika również aby zachowanie oskarżonego w trakcie przesłuchań wskazywało iż nie rozumie on artykułowanych do niego pytań czy też nie pojmuje bezprawności swojego zachowania (k.5 – 6 , k.10 – 11, k. 51 – 52, k.84). Sąd Rejonowy dysponując dodatkowo na rozprawie głównej walorem bezpośrednio władny był w tej sytuacji uznać że pisemna opinia biegłych lekarzy – psychiatrów nie wymaga uzupełnienia, skarżący obrońca nie złożył zaś wniosku o wydanie opinii uzupełniającej w toku postępowania przed Sądem I instancji.

Sprawstwo oskarżonego odnośnie popełnienia obydwu przypisanych mu czynów nie było w apelacji podważane, w istocie nie ma podstaw do jego kwestionowania. Odnosząc się natomiast do wymiaru kary Sąd Okręgowy uznał że wymierzona oskarżonemu kara grzywny o charakterze bezwzględny jawi się jako nadmiernie surowa. Oskarżony od 2007 r. nie był karany za przestępstwa, utrzymuje się z niewysokiej emerytury, jest osobą w podeszłym wieku. Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok wobec oskarżonego M. M. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 2 k.k. warunkowo zawieszając wykonanie orzeczonej kary grzywny na okres próby wynoszący 1 rok. W pozostałej części Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Na podstawie art. 29 ust.1 ustawy z dnia 26.05 1982 roku prawo o adwokaturze Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. G. kwotę 516,60 zł. w tym 96,60 zł. podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony z urzędu oskarżonego w postępowaniu odwoławczym.

Na podstawie art. 624 §1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. mając na uwadze sytuację materialną oskarżonego Sąd Okręgowy zwolnił go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

AP